

БЕДНОСТТА СРЕД НАС

Част В : Емпиричен Подход

Какво означава бедност ?

СЛУШАЙ !

... Не е лесно да се опише нещо, което ни плаши. Това е като да търсиш игла в купа сено. Но за да разберем какво е бедността, трябва да мислим за нея и да предприемем действия, започвайки от тук : трябва да се огледаме около нас, извън собствения си живот и да се гмурнем в тази бездънна яма...

Как се живее със 100 евро на седмица ?

“Работех във фирма за осветителни тела. Братовчедите ми ме извикаха на работа там. От 8 до 19 часа за 90 евро на седмица. Разбира се, че не подписах редовен трудов договор. Ако искате подходяща работа, трябва да работите в общината! Превръщате се в човек, изхранващ се от извършване на случайни работи, и когато станете семеен, как ще живеете със 100 евро на седмица ? Разбира се “лесните пари” са много съблазнителни, трябва само да продавате наркотици, но това не са “щастливи” пари... Когато дойдат политиците, те призовават хората, дават обещания – ако ни осигуриш 10 гласа, ще ти дам работа – но те никога не изпълняват обещанията си. Изобищо не харесвам политиката. Отивам до избирателната урна, но винаги пускам празна бюлетина. Не вярвам на никого, дори на приятелите си. Сестрите на приятелката ми посещават курс за преквалификация на безработни. Ако искате да живеете тук, да печете хляб и да го продавате, те идват и не ви позволяват да направите това! Имам приятели, които всеки ден пътуват до Рим, за да продават дамско бельо. Купуват го за 5 евро и го продават за 15 - 20 евро. Може би престъпниците, които никога не са залавяни от полицията, са по-интелигентни от нас... Моите деца ? Искам да ги науча на добри обноски и да им дам образование”.

(Армандо, на 22 години, Неапол, КАРИТАС ИТАЛИЯ)

Давене в морето от дългове

“Хората се давят в морето от дългове. Съществуват уязвими групи, изложени на риск от изпадане в бедност, които не могат да избягат от предвидимите последици на текущите заеми. Но има и хора, които някога са били в подходяща икономическа ситуация и са се радвали на по-висок от средния стандарт на живот и високи заплати, но в един момент теглят краткосрочни ипотечни кредити. Сега, след като са изгубили работата си, същите тези хора имат минимални шансове да върнат предишния си стандарт на живот, те губят жилищата си, а някои дори са станали и бездомници. Това много тежко, водещо към пропастта, социално положение на хората, които не са свикнали с ежедневната борба, причинява дълбоко страдание, силно чувство на беззащитност и усещане за безсилие, малоценност... дори и по-лошо”.

(Доклад за социалната ситуация на КАРИТАС ЕСТОНИЯ)

Когато бедността се сблъска със зависимостта

Тази двойка живее на една от онези типични улици, които водят далеч от града. И двамата са безработни и оцеляват благодарение на социалните работници и на помощта на Каритас. Апартаментът, в който живеят, се нуждае от спешен ремонт. Чурка, бащата, протяга здравата си ръка, за да ни поздрави. Другата е превързана и социалният работник каза, че вероятно ще бъде ампутирана, защото човекът е отказал да отиде на лекар, дори и да му бе предоставена възможността за лечение. Срецнахме се с Ева, съпругата, в къщата. Предният ден бе получила социалната помощ, която бе похарчена за закупуване на алкохол. Двойката каза на социалния работник, че те не купуват храна и са получили достатъчно количество дърва за огрев. В къщата няма електричество, газ, дори и вода. Тоалетната представлява дървена барака, разположена в градината и обрасла с бурени. Стаята е единствено дом за посудата. И двамата не могат да готвят. Когато ги попитахме за снимката над леглото им, Чурка ни каза, че момчето на нея е 12-годишният им син, Петер, който им е бил отнет от Службата за закрила на децата. Баща му много се разстрои, когато стана дума за момчето; вчера, например, отишъл да говори с хората, които се грижат за него и се опитал да си го прибере отново у дома. Ева ни разказа как страда от депресия от деня, в който детето било отведено далече от дома и как косата ѝ започнала да капе. И двамата са напълно обвържани от това, как им е бил отнет синът.

(КАРИТАС СЛОВАКИЯ)

Работа в чужбина

Оксана Б. е на 18 години. Баща ѝ е изоставил майка ѝ с две малки деца. Майка ѝ работила в мебелна фабрика и издържала семейството с недостатъчните си доходи, докато фабриката не била затворена. Не могла да си намери работа, напуснала селото и заминала за Чешката република. Тогава по-голямата ѝ дъщеря била на 7 години, а по-малката, Адриана - на 6. Момичетата били оставени на грижите на баба си. Работейки нелегално в Чешката република, а по-късно и в Испания, майката дълго време не могла да се върне в Украйна и единствено изпращала пари на семейството. Адриана се самоубила, когато навършила 15 години. Момичето не могло да понесе отсъствието на родителите си. Имала конфликти с връстниците си, срещала трудности в училище и липсвало доверие в отношенията ѝ с баба ѝ. Оксана ужасно страда от загубата на сестра си. Сега тя е включена в проекта на Каритас "Социална работа за децата на трудовите мигранти" с цел подпомагане и рехабилитация на момичето. Сега тя е по-позитивно настроена към живота и успя да създаде социални контакти с хората, заети с проекта, както и с други посещаващи центъра, което от части ѝ помогна да превъзмогне чувството на празнота и изоставеност, породено от загубата на близки хора. Съгласно украинските средства за масово осведомяване неофициалният брой на украинците, работещи като гастарбайтери извън държавата, е около 4,5 милиона през 2007.

(Зоряна Лукаветска, КАРИТАС УКРАИНА)

Няма пари за чаша кафе

“Не мисля, че много хора разбират какво е бедност. Нека ви дам конкретен пример. По Коледа ние обикаляме из града и раздаваме играчки и храна на бедните семейства. Тази година се срещнахме с майка от лондонския Ийст Енд, която се разплака, когато и предложихме нескафе! То не беше дори на известна марка, а евтино, икономична версия от супермаркета, а тя плачеше, защото са нямали кафе от години... защото е трябвало да купува дрехи и храна за деца си. Не мога да си представя да си толкова беден, че да не можеш да си купиш кафе... Виждам, че те са толкова щастливи, когато имат възможност да си починат, да се изкъпят. .. Неща, които приемаме за даденост”.

(Розмари Кийнан, отдел Социални дейности на Каритас , Заместник главен изпълнителен директор на Детското католическо общество (Уестминстър) ВЕЛИКОБРИТАНИЯ)

Трафикът – съвременното робство

За институциите в България това е историята на една вече семейна жена и млада майка. За мен това е историята на дете без детство, на жена без бъдеще. Семейна история, която се повтаря. Маргарита е отгледана от своите баба и дядо. Майка ѝ пожелава да живее с нея, когато Маргарита навършва 10 години. Прибира детето при себе си, както и мъжът, с когото живее. Тогава Маргарита за първи път напуска България. Обикаляла с “родителите си” множество страни където краде и проси. Когато навършва 13 години Маргарита е изнасилена от пастрока си. От този момент спират кражбите, но започва проституирането. Казва, че вече не помни страните в които е ходила, толкова са много. А може би и не това е причината да не ги помни ? На 17 години Маргарита е върната в България по силата на Координационният механизъм за рефериране и обгрижване на случаи на непридружени български деца и деца, жертви на трафик, завръщащи се от чужбина. Бременна е. Маргарита наскоро се омъжи, за мъж, който се появил в центърът, в който бе настанена и изненадващо за социалните работници представил необходимите документи за съгласие на родителите ѝ. Родила е. По случаят ѝ никой вече не работи, защото тя вече “има семейство” и “няма риск за нея и детето ѝ”.

(Йоана Терзиева, експерт в Каритас Русе, БЪЛГАРИЯ)

Хванати в капан

“Много хора, търсещи убежище, пристигат в Атина от островите всеки ден. Те бягат от Афганистан, пресичат Турция и попадат в Гърция, но тяхната мечта е да стигнат до Австрия. Можете да ги видите, докато се опитват да избягат от полицията и да не допуснат да им бъдат взети отпечатъци. Ако им бъдат взети такива, впоследствие, когато стигнат до Австрия, те ще бъдат върнати обратно. Много хора търсят убежище. Ако получат такова им се издава и шестмесечен документ, който после трябва да се презавери, а ако не получат убежище, разполагат с 30 дни да напуснат държавата. Имаме много такива хора! Ние предоставяме храна, дрехи, посрещаме техните основни нужди, но не можем да помогнем на всички. През последния месец някой ме попита : “Защо не ни помогнете ?” Когато те чукаш на моята врата или ме чакат отвън... Когато ги срещна за пръв път те не говорят много, но когато разберат, че искаш да им помогнеш, те излизат от черупките си. Спомням си една жена. Тя плачеше. В нейната родина е живеела в голяма къща с много хора. Сега тя беше сама и трябваше да се моли за чиния спагети! Много от тях мислят, че Европа е рай. Те харчат всичките си спестявания, за да осъществят мечтата си, но са хванати са принудени да спрат по пътя. Невъзможно е както да продължат, така и да се върнат обратно, защото могат да бъдат убити! Те често ме питат : “Кой съм аз ? Какво да правя ?”. Аз не мога да отговоря. Тези хора са хванати в капан...”

(Аглая Костантакопулу, социален работник, КАРИТАС ГЪРЦИЯ)

Изгонени от собствената си държава

Светлана и съпругът ѝ Звиади живеят в Тбилиси от 1992 г. Те са IDP (Вътрешни бежанци) от Абхазия. Те са едно от безбройните семейства, разпръснати из Грузия, които създават потока от тези вътрешни бежанци. Няма приета програма за тези хора, които са принудени да напуснат родната си държава без нищо. Така че те живеят навсякъде, във всяко свободно място, което могат да намерят в училища, болници... Семейството е 8-членно : майка, баща и 6 деца. От около 11 години живеят в сградата на Главната болница на Тбилиси, община Дигому. Общата площ, която са обитавали, е била около 18 квадратни метра. Очевидно е, че е нямало достатъчно легла за всички, така че две деца са си поделiali едно легло. През зимата малка печка е поддържала стаята топла, в която не е влизала светлина. Електричеството и водата са били рядкост в сградата. Звиади е безработен и работи рядко, когато някой го “наеме” за помощник в строителството на половин надница. В края на краищата, той няма друг избор, освен да приеме, ако иска да осигури нещо за децата си.

(КАРИТАС ГРУЗИЯ)

Когато хазартът се превърне в сериозен проблем

“Съществува нова форма на бедност, непозната по времето на комунистическия режим : това е пристрастеността към хазарта. Хазартът беше забранен от закона, сега е следствие от депресията. Познаваме твърде много случаи на хора, които стават жертви на хазарта, както и твърде много самоубийства, извършени в игралните зали! Четири - пет самоубийства на месец в държава с един милион население... Лесно е да се разбере колко голям проблем е това !”

(Алберт Никола, Директор, КАРИТАС АЛБАНИЯ)

Душевно болен, сам и беден

“Нашата целева група включва бенефициенти по проекта ни за душевно здраве. Те са наистина бедни, във всяко отношение, първо - защото са болни, и второ - защото имат проблеми с жилището си и са загубили работата си. Налице е и голям проблем с уединението, липсата на междуличностни взаимоотношения - дори и в самото семейство, което се е разпаднало. Това са многото аспекти на бедността. Статистически погледнато бедните е по-вероятно да развият душевна болест в сравнение с богатите. Бедността има огромно отражение върху тези хора. Още повече че те не се приемат от обществото. Тук все още съществуват огромни психиатрични болници с пациенти. Болничният персонал предоставя добри грижи, но не може да предостави други полезни услуги поради малкото налични ресурси. Още повече че не съществува териториална мрежа. Няма центрове за душевно здраве тук, освен това дневните такива са много малко. Обществото е това, което не предлага никакъв вид услуги...”

(Даниела Варсич, социален работник, КАРИТАС СЪРБИЯ)

Затварят се училища и се отварят старчески домове

“В следващите няколко години броят на пенсионерите ще се увеличи. Това е проблем и за данъчната, и за социалната система. Няма достатъчно млади хора, които да посрещнат нуждите на възрастното население. Още повече че имаме високи нива на лицата, които отпадат от системата на училищното образование; мнозина напускат училище, когато навършат 16. Опитваме се да наложим някои програми, които да привлекат и интегрират отново тези хора в системата... Свидетели сме на високи нива на криминалните престъпления в градските зони”.

(Проф. Жозе Пирес Мансо, академик и консултант на Каритас
КАРИТАС ПОРТУГАЛИЯ)

Когато не сте в добро здраве

Сирарпи, на 46 години, е майка на две деца, едно от които, Мариам, е с висока степен на инвалидност. “Аз и моят съпруг сме обикновени трудови хора, но аз не мога да напусна дома, тъй като трябва да се грижа за моите деца, а моят съпруг има тумор на гръбнака, който го приковава на легло със седмици”. Когато е на 6 месеца, на Мариам е поставена диагноза ДЦП. Сирарпи е трябвало през цялото време да се грижи за нея – и така до 2008 г., когато започва да посещава центъра за дневни грижи за деца с висока степен на инвалидност “Аредак”, което ѝ осигурява малко свободно време, за да започне работа. Тъй като графикът на Мариам е зает 3 дни от седмицата, тя отново не е имала възможност да си намери постоянна работа. Сирарпи умее малко да шиє и решава да вземе малко плат на заем от магазина и да направи спално бельо. Когато Мариам си е вкъщи, Сирарпи може да ушие само един комплект, но когато тя е в центъра, Сирарпи ще успее да ушие четири комплекта, както и да пътува до едно село. “Ние наистина имаме трудни моменти, когато един от нас се разболее и се нуждаем от повече лекарства, или още по-лошо, трябва да ходим до болницата”. Сирарпи напоследък страда от астма и трябва редовно да пие лекарства. Тя не може да си ги позволи и разчита на билки, които събира из полето. Сега тя има болки в гърдите, но отказва да посети лекар. “Няма да успеем, защо трябва да ходя, ако не мога да си платя лечението?”.

(КАРИТАС АРМЕНИЯ)

- Бедността не засяга само икономическите и финансовите аспекти, но и физическото и психологическото състояние, обществените нагласи, увереността в себе си и другите, идеята да си обществено признат,
- спазването на правата и достойнството на човека и последно, но не и по-маловажно, надеждата.

Структури на бедността

“В Албания традиционните форми на бедност все още се коренят дълбоко в миналото, но се обединяват с така наречените “модерни” форми на бедност, свързани с консуматорския модел. Резултатът е драматична смес от бедност, защото има хора – и това е особеността на културната бедност в моята държава – които притежават мобилен телефон, дори без минути за разговор, но нямат баня вкъщи ! Това е стряскащ механизъм на двойна, нова структура на бедността. В моята държава бедността е станала единно, многостранно, дори доминиращо тяло. Бедността е силен обект...”.

(Алберт Никола, Директор, КАРИТАС АЛБАНИЯ)

Не е само въпрос на пари

“Повечето от тези, които чукат на нашата врата молят за финансова помощ, най-вече да платят сметката си за ток и/или вода. Често те имат заеми и трябва да връщат големи суми пари при извънредно високи лихви. Други страдат от психически разстройства или свързани с това проблеми в семейството. Домашното насилие също е проблем. Списъкът от хора, които се нуждаят от помощ е твърде шарен. Мнозина се нуждаят от съвети за социални или психологически проблеми, докато наркоманите или лицата със сериозни проблеми с алкохола или с хазарта, често се нуждаят от рехабилитационни програми... Проблемът с бедността е комплексен. Той не е само въпрос на пари”.

(Леонид Маккей, социален работник, КАРИТАС МАЛТА)

- Глобализацията има малко победители и много губещи... Бедните са сред тези, които не могат да се носят на вълната на промяната и са донякъде пометени от нея. В допълнение, последната глобална криза донесе драматична суматоха за тези хора, които са изглеждали по-уверени и защитени. Днес се наблюдава все повече и повече уязвимост и растяща социална поляризация.

Изведнъж безработен

През 2008/2009 г. видяхме Ирландия да се връща към феномена на широко разпространената безработица. Преходът от почти пълна заетост към висока безработица бе рязък и отражението му върху хората, семействата, социалната кохезия и държавната хазна е голямо. Икономическите прогнози за 2010 г. сочат, че безработицата ще се увеличи още и ще достигне средно 16,8 % от трудоспособното население през 2010 г. Последните драматични развития на пазара на труда контрастират с факта, че едно от главните постижения през последните години е било увеличаването на заетостта и намаляване на безработицата, особено на трайно безработните.

(Шон Хийли, Социална справедливост, ИРЛАНДИЯ)

Когато средната класа обеднее

“Дълго време бяхме под влияние на Съветския съюз като на този етап имаше голямо разделение между социалните класи : между бедни, средна класа и богати. Когато получихме независимост, средната класа започна да обеднява. Кризата доведе до заличаване на границата между средната класа и бедните. Тези, които сега са богати, притежават големите компании, докато работещите хора имат много ниски заплати и възможностите им за увеличаване на приходите са много малки”.

(Юрате Матиковиене, социален работник, КАРИТАС ЛИТВА)

Пазарната икономика поляризира обществото

Бедността, както и обществото, се променя. Пазарната икономика поляризира обществото, като го разделя според "потребност" за икономическата система. Способните, образованите, тези, които произхождат от стабилни семейства и притежават знанията и културата, се справят добре и дори по-добре, докато тези, които не са имали късмета да са родени при такива условия, са дори по-ограничени откъм възможности. Двете групи притежават нарастващо усещане за многообразието на стоките, които обществото предлага и докато първата притежава добър шанс да ги придобие, то втората стои настрана с безсилие, смирение и болка. Това обяснява увеличението на престъпност сред младежите, вземането на наркотици и т.н. Групи от изоставени младежи обитават зоните със социалистически блокове в големите градове. С малко контакти с основния поток на обществото и разбити семейства, те лесно стават жертва на престъпността, безделието и безнадеждността.

(Збигнев Зембжуски, КАРИТАС ПОЛША)

- Да си беден означава да нямаш сигурност и стабилност по отношение на много измерения : работа, дом и
- здраве, лоша социална и семейна интеграция, слаби финансови ресурси, липса на достъп до добра социална
- система, несигурен юридически статус, ограничени перспективи пред родното семейство. Всичко това създава
- ескалация, която не е възможно да бъде спряна и неизбежно води до допълнителното ѝ разпространение.

Това ли е социално интегриране ?

"Това, което виждам днес, е свят, който вече не говори за бедността, а за социалната изолация. Последното е свързано със заетостта. Ако имате работа – дори ако сте беден – Вие се смятате за социално интегриран. Във Великобритания днес можете да намерите семейства, където и двамата родители работят усърдно на пълен работен ден и които могат да имат по няколко работи, но в действителност... Тъй като те се прибират късно вечер, те са толкова изморени, че не могат да участват в какъвто и да е социален процес, което ние смятаме за част от идеята за социална интеграция ! Да си социално интегриран, означава да поемете отговорност, да се ангажирате в демократичния процес, местните избори, да сте активни в недържавните организации или някои други групи..."

(Розмари Кийнан, отдел Социални дейности на Каритас , ВЕЛИКОБРИТАНИЯ)

Когато образованието не е за всеки

"Образованието е скъпо и в много случаи децата отпадат от системата на училищното образование веднага щом се научат да четат и пишат, независимо от задължителния курс на обучение. Имаме много провинциални семейства, които не изпращат децата си на училище или изпращат само най-голямото дете, ако са многодетни... В повечето случаи момчетата посещават училище, докато момичетата остават вкъщи и се учат да готвят и да чистят дома..."

(социален работник, КАРИТАС БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА)

- Да си беден не означава едно и също нещо навсякъде. Задълбочено и точно познание на всеки локален контекст и близостта до хората, които живеят и страдат там са предпоставките, които се изискват за всяка програма и действие срещу бедността.

Посрещане на нуждите на хората

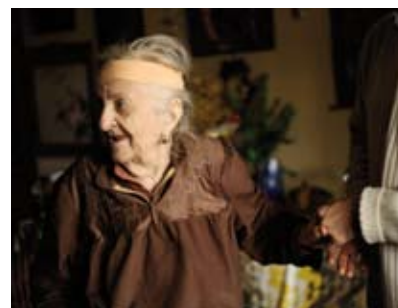
“Войната през 90-те години на миналия век тотално промени живота на хората. Преди конфликта хората са били осигурени, имали са свободен достъп до здравеопазване и са разполагали с минимални социални услуги и курсове. Заплатите и пенсиите са били достатъчно високи, за да се яде месо поне два пъти на седмица, да се купуват книги за учениците, докато са ходили на училище... По време на войната цялото имущество е било загубено, изгорено или унищожени, както и възможността да се води нормален живот. Сега услугите са се променили – системата е още в преход – и е станала много скъпа, по същото време, без реална икономика, за която да се говори, възможностите за приходи са малки; в следствие на това само богатите – основно тези, които са крали през войната, престъпниците и политиците - могат да водят нормален живот. Много помощи са били изпратени в нашата държава и много хора все още получават някаква подкрепа. В някои случаи може да се каже, че хората са загубили навика да работят, но истинският проблем е че няма реална икономика. Заводите бяха затворени през 1991 г. и нито един от тях не е готов да бъде отворен отново. Безработицата е много висока (48 %) и над една трета от населението е бедно, като е под или около прага на бедността”.

(социален работник, КАРИТАС БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА)

Опасни различия

“Според статистическите данни Португалия се характеризира с едни от най-големите разлики между богати и бедни. Също така рискът от обедняване е голям. Съществува голяма миграция от извънградските към крайбрежните райони. Трудно е да се премине от живот на село към живот, базиран на услугите. Стават промени, които все още не са консолидирани. Освен това обучението е неподходящо. Много неща са се променили, взаимоотношенията също. Движим се към европейския модел, но все още не сме го достигнали. Няма млади хора. Те заминават. Затваряме училища и отваряме старчески домове !”.

(Проф. Жозе Пирес Мансо, академик, консултант на Каритас
КАРИТАС ПОРТУГАЛИЯ)

Капанът, наречен липса на квалификация

“През септември 2008 г., 14 479 млади хора в Германия не са имали възможности за обучение чрез професионални стажове. На 35-годишна възраст, 15 % от населението на Германия не е завършило практическо обучение и вече не е част от образователната система. През май 2009 г. 366 655 души на възраст под 25 години са били безработни. Безработицата засяга младежите и хората в зряла възраст много силно във времето, когато те трябва да открият кои са и какви възможности притежават. Тези, без придобит занаят, трудно могат да си намерят работа. През май 2008 г. 898 244 пригодни за наемане на работа лица на възраст под 25 години са получили помощи за безработни. Липсата на квалификация и липсата на съдействие в придобиването на квалификация води до тяхното изолиране, защото те не са интересни на пазара на труда. Около 8 % от младежите, които отпадат от системата на училищното образование всяка година нямат никакъв шанс да си намерят работа. Друга разлика е и националността. През септември 2008 г. 57,6 % от германските мъже между 18 и 21 години са завършили професионално обучение, като само 23,9 % от други националности са постигнали същото. Младите бежанци, които по изключение могат да останат поради хуманитарни причини са почти изолирани от професионалното обучение и липсата на перспектива при тях може да ги накара да се обърнат към черния пазар на труда или към криминални деяния. Това показва, че разширението на възможностите за младите хора и инвестирането в тяхното обучение трябва да е политически приоритет за следващата година, както и основен приоритет на Каритас”.

(Томас Бекер и Верена Лийсем, социални работници, КАРИТАС ГЕРМАНИЯ)

Защо съществува бедността ?

ПОМИСЛИ !

- Бедността е предизвикателство. Днес ние сме помолени
- да разберем всичките ѝ причини и последствия; да
- предложим решения, без да забравяме, че бедността
- е грижа на всички и че нейните последствия засягат
- цялото общество.

Бедността като кръстопът

“Мисля, че решението за бедността не може да е индивидуално. На първо място има предаване между поколенията : ако сте родени в бедно семейство, шансът Вие да водите живот в бедност е много по-висок от този на останалите. Това означава, че моите перспективи са ограничени поради произхода ми. Това означава, че това не зависи от мен ! Не е по моя вина ! На второ място, съществуват редица структурни проблеми : системата за социално осигуряване, пазарът на труда, недостъпни за всички жилища... В дългосрочен аспект, един беден човек има склонност да си остане беден човек...”

(Леонид Маккей, социален работник, КАРИТАС МАЛТА)

Депресията е заразна

“Икономическата криза е принудила около един милион души да мигрират на друго място. Тези, които се връщат, не могат да си намерят работа или други възможности за социална интеграция. При тези условия ние виждаме много хора да показват признаци на депресия и това се отразява на благополучието на цялото семейство, на общността и в голяма степен на обществото”.

(Алберт Никола, Директор, КАРИТАС АЛБАНИЯ)

Никой човек не е самотен остров

“Ако човек е беден, както и тези, които са близо до него или нея също са засегнати. Никой човек не е самотен остров. Когато един клас си организира екскурзия, бедните деца са затруднени да отидат. Класът ще се съпротивлява срещу това, защото по-голямата част от него няма да може да дойде ! Това е въпрос на солидарност ! Не е лесно да се види солидарността... Съществуват две причини за това : първата е, че ние в Литва нямаме традицията да сме солидарни. Литва винаги е била комунистическа страна : през дългия период на изолация всички връзки в общността са премахнати и сега е трудно да се изградят нови. Втората причина се дължи на факта, че семействата имат ограничени приходи и ако желаете да дадете нещо на друг човек, няма как да го направите, ако нямате средства...”

(Юрате Матиковиене, социален работник, КАРИТАС ЛИТВА)

Не само личен проблем

“От една страна, бедността може да е личен проблем, защото всеки трябва да се бори за своите права и да се опита да работи за нормален живот. Но от друга страна, това зависи и от цялото общество. Ако обществото не предложи нищо, дори достойни обноски с уважение, и дори ако Вие имате силата да се борите, Вие ще останете завинаги беден...”

(Даниела Варсич, социален работник, КАРИТАС СЪРБИЯ)

Из дневника на учителя

С.М., на 10 години, произхожда от разбито семейство. Майката е останала безработна и е избягала в Испания да търси работа. Бащата се е развел с майката на момичето и сега живее в град на 35 км от дъщеря си. Той има задължението да ѝ изпраща определена сума пари всеки месец, но не го прави редовно, особено когато той няма работа. За С.М. се грижи майката на майка ѝ, вдовица. Финансовата ситуация е трудна. Майката няма трудов договор или постоянна работа. Психично-физическото развитие на момичето е нормално, но ние забелязахме разликата между нейните интелектуални и недостатъчните ѝ вербални способности. Още повече, че тя е станала стеснителна, дори показва комплекси на безпомощност и малоценност пред съучениците си и децата, с които си играе. Тя има трудности да започне комуникация, особено на теми за семейството, нейната роля в класа и невъзможността да участва в събития, които изискват финансови ресурси, с които тя не разполага. Всяка нова учебна година, след два месеца в Испания с майка си, става все по-трудна, тъжна и пълна с мечти, ситуация, която създава вътрешни лични и междуличностни конфликти. За съжаление, подобни случаи стават все по-чести през последните няколко години. Отделно от проблемите, засягащ семейството, социалната имиграция създава други негативни ефекти, настроения и поведенчески разстройства, ниски резултати в училище и има отношение към малолетната престъпност. Заедно с проблемите на децата, ние трябва също да вземем предвид трудностите на родителите или прародителите, които са оставени настрана.

(Ангела Мосняг, учител, КАРИТАС РУМЪНИЯ)

Какво можем да направим сега ?

УЧЕТЕ !

- Независимо от всичко, бедността не е съдба.
- Вече съществуват много добри практики, добро сътрудничество и добри мрежи, от които да се учим.

Да вървим ръка за ръка, без да заемаме мястото на хората

“Нека Ви разкажа една хубава история. Срецих майка на три деца от Ирак. Тя имаше здравословни проблеми и посещаваше нашия център минимум два пъти седмично. След дълъг период на консултации и подпомагане с храна и дрехи за нейните деца, тази жена успя да изпрати най-малкото си дете на градина. След много усилия трудът ни се възнагради и тя си намери работа, започна да издържа семейството си и започна да посещава уроци по гръцки. Накрая нейната диплома беше призната и тази жена получи възможност да преподава. Отначало ние доста подпомагахме тази жена, тъй като тя не правеше много... Така, след време аз ѝ казах : “Не мога да продължавам да ти помагам, ако не си помогнеш сама !”. След известно време тя дойде при мен : “Вие сте права. Нека продължим напред !”. Тя започна да се променя и децата заедно с нея ! Нейният най-голям син започна да посещава начално училище, където беше организиран конкурс по математика. И знаете ли какво ? Той го спечели, а това беше конкурс на национално равнище ! Мисля, че това е пътят, по който трябва да се грижим за хората. Не трябва да им помагаме, а да ги подкрепяме...”

(Аглая Константакопону, социален работник, КАРИТАС ГЪРЦИЯ)

да станем техните ръце, мисли, гласове

“Отиваме на място, където се предоставят социални услуги; влизаме в домовете на хората, техния личен живот, вникваме в навиците им и уменията им. Това е единствената услуга, която се доближава до хората в тяхната среда. Няма лъжа. Няма измама. Вие отивате сами, споделяте живота си, образованието и професионализма си в техните домове. Човекът, който се грижи, трябва да приветства и посреща нуждите на хората. Това е основната цел на Каритас. При други вид услуги хората са тези, които трябва да отидат там, където се предоставят услугите. Какви са очакванията на тези хора ? Понякога това са само медицински консултации, друг път е само приятелство. Вие имате възможността да станете техните ръце, мисли и гласове. В някои случаи те само искат от вас да останете там с тях. Вие сте техния единствен контакт с външния свят. Или Вие сте някой, който се моли с тях...”

(социален работник, CARITAS БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА)

Да върнем на децата частица от тяхното детство

“Имаме секция, която се казва “Защита на детето”. Разполагаме с три детски стаи, 2 дневни центъра, в много малки и изолирани селища. Детските стаи работят не само с децата, а също така и със семействата. Те взимат децата, изкъпват ги, преобличат ги и после обясняват на родителите правилното поведение, което те трябва да имат към децата си. Злоупотребата с алкохол е много честа и домашното насилие е причината за почти половината от случаите на трафик на хора... Ние също имаме и център за бездомните деца. Отначало имахме столова и децата, които живеяха в канавките, идваха там. Спомням си, че там имаше четири деца, братя и сестри, най-малкият от които беше на две години. Когато ги попитахме защо не си отидат вкъщи, те отговориха : “Животът на улицата е по-добър. Вкъщи е студено, няма отопление, електричество и нашите родители ни бият !”. Но това често води до употреба на цигари, наркотици и алкохол ! Така че ние трябваше да обмислим наново центъра, за да настаним децата за определен период от време. А има толкова като тях...”

(Отилия Сирбу, Директор, КАРИТАС МОЛДОВА)

Специално внимание към младите

Австрийската младежка организация Каритас редовно предлага дейности, специално предназначени за хората на възраст между 14 и 24 години. Барбара, на 11 години, участва в проект, наречен “Aktion Kilo”. Младежите убеждаваха купувачите в един супермаркет да закупят определен продукт за бежанците, докато пазаруват за себе си. Те събираха различни продукти и ги носеха в дома за бежанци “Кураж” “на Каритас, за който имаха информация предварително. “Преди да се ангажират с този проект аз нямаш никаква представа какво в действителност значи “приют”. Сега осъзнах колко много хора са в нужда и получават помощ от Каритас. Изведнъж прочетох вестника и информацията в интернет от един нов аспект. Когато видях къщата за бежанци, бях много впечатлен, когато млад мъж приготи и предложи прясно изцеден сок от лимон, приготвен специално за мен. Това ме развълнува и ме накара да разбера, че някой, който няма кой знае какво, го споделя...”

(КАРИТАС АВСТРИЯ)

От изследванията към действието

“Това е съвместен проект на Ciudad Rodrigo, Guarda и Salamanca Diocesan Каритас, в който три подразделения на Каритас, две държави (Португалия и Испания), и няколко университета работят заедно... Ние наблюдавахме беден пограничен район и изучихме 70 случайни села с нуждите на техните жители, и техните възможности. По-голямата част от аналитичната работа се фокусира основно върху възможностите. Ние се опитахме да разберем потенциала на тази територия и обитателите ѝ, и трансформирахме това изследване в проект за развитие на общността. На корицата пише : “Няма земя без бъдеще, само земя без проекти”...”

(Жоао Перейра и Пауло Невес, социални работници, КАРИТАС ПОРТУГАЛИЯ)

Подпомагане на нов живот

Домове за родители” настанява млади двойки, които са психологически и социално уязвими и очакват първото си дете. Достъпът до това настаняване е началото на съпровождащия път, който взема предвид желанията на родителите като основа : отглеждане на детето заедно, създаване на семейство и поемане на отговорност, избягване на повторението на това, от което те самите са страдали (малтретиране, насилване, пренебрегване). Този проект подкрепя функциите на майката, като се изхожда от идеята, че те са присъщи само на майката. Той е относителната реалност, която принадлежи на двойката и в по-широк смисъл на цялата социална група.

(Отчет за социалните дейности, Secours Catholique, ФРАНЦИЯ)

Терапията, наречена работа в екип

“Една история с щастлив край е за млада майка на две деца, която преди няколко години започна да посещава една от групите за млади майки. След известно време тя реши, че работата в екип и дейностите, които се предлагат, са били много позитивни за нея. Така че тя реши да започне своя група сама. Сега тя предава собствения си опит, емоции и енергия на другите в групата...”

(КАРИТАС ЕСТОНИЯ)

Посредници под наем

“Не е лесно да се наеме жилище. По принцип наемодателите изискват много гаранции и информация, например, за броя на хората, които ще живеят в апартамента и как той ще бъде поддържан. С тази програма, Secours Catholique помага на бедните хора да си намерят жилище, както и да си осигурят редовно плащане на наема. Още повече, че доброволци периодично се срещат със семействата, включени в проекта, така че те получават помощ да се справят с бюджета и да търсят работа, с оглед да постигнат независимост”.

(отчет на социалните дейности, Secours Catholique, ФРАНЦИЯ)

Здравеопазване за бедните

“Санитарният автомобил на Graz Caritas - Marienambulanz – приема и помага на хората без осигуровка или на тези, които не желаят да постъпят в болница. “Аз не искам да отида в болница, защото не мога да си платя за това”, казва г-жа. Б. Тя е била на легло с висока температура и силни болки от дни, докато съсед не информира Каритас. Жената най-накрая се съгласява да посети лекар. През 2007 г. са извършени 8 000 лечения от 37 ангажирани за целта лекари. Лекарите, с техните професионални умения, установяват връзка, изградена на доверие с пациентите. Те ни казаха, че 9 от 10 души, които преглеждат, са се разболели в следствие на много проблеми. Съществуват също и голям брой пациенти, които получават психологическа подкрепа, предоставена по линия на проекта. От 2001 г. ние имаме поделение на улицата, което посещаваше кварталите и пансионите, и отговаряше на обажданията на тези, които живеят изолирано от обществото”.

(Кристине Андервалд, сестра и координатор на проекта Marienambulanz, КАРИТАС АВСТРИЯ)

Подпомагане на най-слабата връзка на обществото

Ихлава е с население от около 50 000 души. Официалната статистика сочи, че около 2 000 души от населението принадлежат към ромското малцинство. Част от ромските семейства живеят в центъра на града, но основната част от тях обитават покрайнините на града. Амбулаторните или услугите на място се предоставят на деца и младежи от 6 до 26 години, застрашени от изпадане в различни негативни социални ситуации. Целта на тези услуги е да се подобри качеството на техния живот чрез превенция или намаляване на социалните и здравните рискове, свързани с начина на живот, за да им се позволи да намерят собствения си път в тяхното социално обкръжение и да създадат условия за решения на тяхната незавидна социална ситуация. Участниците в проекта са деца и младежи от социално слабите семейства на ромското малцинство. Услугите са разработени, за да отговорят на различните възрастови групи и да обхванат децата от предучилищна възраст, учениците и младежите, които си търсят работа - проект Малък занаят.

(Петра Сустрова, социален работник, КАРИТАС ЧЕШКА РЕПУБЛИКА)

Където децата-аутисти намират своето място

Центърът за обучение на деца-аутисти е на 40 км от Измир и разполага с база сред красива природа, далеч от шума и суматохата на града. Първоначално е развивал дейност като “Център за рехабилитация на деца-аутисти” в съответствие с протокола, създаден от Министерството на здравеопазването и продължава да функционира, до момента, в който през февруари 2001 г. преминава към Министерството на националното образование. В центъра се предоставя групово и индивидуално обучение за ученици с аутизъм на възраст до 15 години. Груповото и индивидуално обучение на по-възрастни ученици осигурява директна заетост в семинарите на Професионалния център за обучение. Ние осигуряваме услуги на повече от 160 ученици. Целта на центъра е да помогне академично и психологически на персонала и семействата да се запознаят с децата-аутисти; да създаде образователно-идентификационен процес за учениците след поставяне на медицинската диагноза и да подготви индивидуални програми за обучение съобразно нуждите на всеки ученик. Центърът си сътрудничи и с международни организации, имащи отношение към аутизма, за да следва чуждестранните разработки.

(Риналдо Мармара, Директор, КАРИТАС ТУРЦИЯ)

Променете нещата !

**ПРОМЕНЕТЕ
СЕБЕ СИ !**

- Промените не винаги са само негативни. Промяната е пътят,
- показан от Евангелието, за да започнете да изграждате
- Царството Божие тук и сега. Когато се срещнем с трагедията
- на бедността, нас ни молят да минем през дълбока, тотална
- промяна, преобразуване на сърцето и съзнанието, което да
- трансформира света и да го направи по-хуманен.

Откъде да започнем ?

“Вярвам, че е въпрос на промяна, преди всичко индивидуална промяна. Всеки трябва да разбере какво трябва да промени у себе си. Ние трябва да напуснем нашите домове, за да видим как живеят другите ! През последната година италианските политици посетиха нашата държава, за да разберат защо толкова много жени са отишли в Италия да работят. Ние ги отведохме в домовете на хора, които работят в Италия. След като напуснахме тези домове, те трепереха. После казаха : “Сега разбираме защо те не искат да живеят тук !” Какви други възможности имат те ?”.

(Отилия Сирбу, Директор, КАРИТАС МОЛДОВА)

- Първото ниво на промяната трябва да е културното : да започнем да признаваме бедността около нас и
- да започнем да се борим срещу нея.
- Бедността не може да се разглежда в опростен вид, нито като сбор от грешни индивидуални решения.
- Ако всеки е свободен да избере съдбата си, някои са по-малко свободни от други.

Другата страна на бедността

“Аз работя с бездомните в Москва. Преди известно време организирахме за тях курс за рисуване с пръсти, после взехме рисунките им и организирахме изложба. Много журналисти посетиха изложбата и вестниците отразиха събитието с подробности, като приканваха хората да я посетят. Рисунките бяха наистина красиви и хора – които обикновено не се интересуват от бедността – започнаха да питат кои са художниците, как така живеят такъв живот... Бях изненадана от този голям интерес и попитах един от присъстващите журналисти : “Защо тази изложба е толкова важна за теб ?” Той отговори : “Хората обичат ужасните и красивите неща”. Хората искат да знаят, защото те виждат нещо красиво и необичайно. Тези картини са другата страна на бедността”.

(Марина Перминова, доброволец, КАРИТАС РУСИЯ)

Липса на възможности

“Бедността е също и липса на надежда, защото няма възможности. Има много талантиливи хора, които познавам, които желаят да започнат свой бизнес, малък бизнес, който да издържа семействата им. Но законът не функционира и Вие не можете да направите нищо, за да постигнете определена финансова стабилност. Тогава какво могат да направят хората ? Те трябва да напуснат държавата ! Ако не можеш да растеш, въпреки добрите си намерения, ако нямаш възможност да се развиваш свободно, какво можеш да направиш ?”.

(Отилия Сирбу, Директор, КАРИТАС МОЛДОВА)

- **Второто** ниво на промяна се отнася до **политическата и икономическата** сфера. Борбата с бедността
- може да бъде водена с помощта на ярки, ефективни политически и икономически възможности, които
- не пренебрегват централната роля на човека и неговото достойнство и които са ориентирани към
- социалната справедливост и солидарност.
- Тъй като промените са глобални, от особена важност е всяко действие да е резултат от споделена визия
- и всички дейности да са координирани транснационално.
- Още повече, че само политиките, които ще са в полза и ще поддържат всички щедри сили на цивилното
- общество, църковните общности и частния социален сектор, ще се окажат ефективни.

Ако имаше политическа воля...

“Трябва да има политическа воля. Ако правителствата имат политическата воля, тогава аз вярвам, че ситуацията с бедността може да започне да се променя. Не смятам, че неправителствените организации могат да донесат радикални промени... Самите бедни не могат да разрешат техните проблеми сами. Това не е въпрос на услуга. Това е предмет на политиката, която да инвестира повече в нивото на образованието, в достъпа до жилища, в пазара на труда, в интегрирането на бедните...”

(Леонид Маккей, социален работник, КАРИТАС МАЛТА)

Да бъдем последователни

“Голяма част от хората имащи нужда от дългосрочни услуги в естествена домашна среда живеят в ситуация на бедност. Пропуски в законодателната система не позволяват грижите за тези хора да се поемат от държавата, а самите те нямат възможност да заплатят за услугите, от които се нуждаят. Вече седем години ние помагаме на тези хора, алармираме за проблемите, пред които са поставени и се опитваме да посочим възможностите за регламентиране на така необходимата за възрастните и болни хора грижа в домашна среда. Получаваме подкрепа от институциите, но всяка смяна на правителство води до нови социални политики и не може да се достигне до законово решение на този проблем”.

(Светлана Гьорева, ръководител “Социални дейности” Каритас България)

Промяна на правилата на играта

“Вие можете да инвестирате много от своето време, за да създадете връзка, но всичко това е с предварителното убеждение, че можете да загубите договора, който висвързва с Вашия работодател. Такъв е случаят на семейства, които се нуждаят от дългосрочно консултиране. Вашата работа е застрашена, ако Вашият договор не бъде подновен. В този смисъл всичко се променя в Европа. В нашата работа ние казваме на тези хора : “Вярвайте ни ! Ние ще Ви помогнем !” Но после договорът изтича- ние инвестираме, те инвестират в нас от човешка гледна точка ! Ние говорим за даване на възможности на хората, но това е визия, това е реалност”.

(Розмари Кийнан, отдел Социални дейности на Каритас, ВЕЛИКОБРИТАНИЯ)

Надежда в промяната

“Политическата ситуация в тази държава е наистина сложна. През последните 15-20 години липсваха големи политически промени. Администрацията е неефективна и генерира 75 % от държавните разходи. Някои закони трябва да се поправят в съответствие с препоръките на ЕС. Икономиката трябва да се съживи и да предложи нови възможности за работа. Също така хората трябва да променят отношение си и да спрат да мислят, че някой друг ще промени техния живот ! Но, наистина, много, са загубили надежда...”

(КАРИТАС БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА)

- **Третото** ниво на промяна е **социалната** промяна. Силните връзки представляват действителната
- социална застраховка срещу бедността и изолацията. Инвестирането в интегрирането и солидарността
- е положителна еволюция на нашия живот заедно и най-добрата защита срещу бедността.

Силата на връзките

“Истина е, че връзките са защита срещу бедността. Ние виждаме това много добре при възрастните хора, за които се грижим. Тези, които са сами, могат да бъдат разделени на две групи. Има хора, които нямат социални контакти, нямат приятели, нямат роднини; освен това има и такива, които са сами, без връзки, но имат силна социална мрежа, която може да направи нещо и някакси да им помогне да оцелеят. И е наистина по-лесно да се помогне на тази втора група от хора ! Защото те знаят как да се отнасят към другите, те знаят как да поискат помощ и как да я получат; те знаят къде да потърсят подкрепа. А тези без социална мрежа - те не могат да поискат помощ, те не знаят как да се справят или как да се променят...”

(Юрате Матиковиене, социален работник, КАРИТАС ЛИТВА)

Бедността като апатия

“Обществото е това, което предлага нови предизвикателства и ние всички обедняваме в друг смисъл. Имам предвид свързаните аспекти. Нека Ви дам един пример. Ние организираме срещи за толерантност с децата от училищата. Работили сме в Белград, а също и в най-малките градове на Сърбия и наблюдавахме голяма разлика ! Големият град може да промени децата ! Децата на Белград не са отворени въобще. Те се държат различно; ние не можахме да се доближим до тях. Докато всички други даваха примери за техни приятели със специални нужди. Те бяха по-внимателни и по-чувствителни. Това ясно показва влиянието, което големият град оказва...”

(Даниела Варсич, социален работник, КАРИТАС СЪРБИЯ)

Ти не си сам !

**НЕКА ВЪРВИМ
ЗАЕДНО !**

- Когато се изправяме пред тези комплексни проблеми,
- ние поемаме риска да приемем себе си за неефективни,
- ако не и тотално безсилни като индивиди. Най-лесният
- избор тогава е отказването. Но в борбата с бедността
- ние не сме сами. Много са на наша страна, така че всеки
- човек може да напише нов сценарий за своя живот.

За да могат хората да разкажат една нова история

“Това, което ние се опитваме да направим, е да накараме хората да разкажат една различна история, така че да могат да си представят един различен сценарий на тяхното съществуване. Когато кажете на хората за Вашите очаквания, Вашите надежди за бъдещето, а те Ви кажат, че нямат такива, това е трагично. Ние трябва да предлагаме визия. Ние трябва да им дадем възможност да разкажат различна история. Нека Ви дам един пример. Един мой познат е училищен инспектор. Един ден бил в клас, където момиченце от ромски произход се е учило да чете с асистент-преподавател. Изведнъж момиченцето извикало “Аз мога да чета ! Аз мога да чета !”. В този момент тя разбрала, че нейният живот се е променил, нейните възможности са се променили. Разбрала е, че има различно бъдеще и че ще може да започне да разказва различна история. Сценарият на нейният живот се е променил. Това беше като възкресение...”

(Розмари Кийнан, отдел Социални дейности на Каритас , ВЕЛИКОБРИТАНИЯ)

Най-накрая намерих своето място

“Преди три години се оказах безработна, а беше много трудно да си намеря нова работа, тъй като няхах кой знае какъв опит, още повече, че съм завършила само основно училище. Трябваше да се справя с много сериозни икономически проблеми. Чух, че Каритас предоставя един вид услуги по професионално обучение, финансирани от Европейския социален фонд. Отидох там и говорих с Конча, социален работник. След няколко интервюта разбрах, че моята професионална цел е да работя в администрацията. Това беше далечна мечта ! Но бях решена да се боря - за моя син и за себе си. Получих огромна подкрепа от Каритас. Повиших оценката си за самата мен и преоткрих заложбите ми да се срещам и общувам с хора. Първите работи, които намерих, бяха като домашна помощница и миячка на чинии в ресторант далеч от дома ми. Беше трудно. Но Конча бе винаги до мен, за да ме окуражава да не се предавам. Всяка вечер след работа посещавах курс : маркетинг, счетоводство, информационни технологии ! През изминалия октомври си намерих работа като административен служител в агенция, предоставяща услуги на фирми. Започнах с шестмесечен договор и после бях наета за постоянно. Много съм щастлива ! Имам работа ! Чувствам се необходима; Намерих място в обществото !”

(Мария, 30 годишна, КАРИТАС ИСПАНИЯ)

Дар за един солидарен свят

Около 10 000 доброволци от всички възрастови групи са основния стълб за функционирането на Каритас, които са водещата сила на всички дейности на ниво енория и група от енории : от планирането, управлението и предоставянето на всички програми за подпомагане. Те изучават и откриват проблемите и нуждите; те решават за вида на помощта и помагат на нуждаещите се; те предоставят конкретните материални и нематериални помощи, като консултации и придружител. Средната възраст на нашите доброволци е около 50 години. Жените представляват по-голямата част от тях. Младите доброволци, ангажирани в по-малък, но увеличаващ се брой, работят основно по програми и в проекти за уязвимите групи. Те обичат да работят с и за деца и са много иновативни. На местно ниво съществуват редица групи от много млади доброволци (ученици), които извършват различни дейности за по-възрастните и болни хора в техните домове или домовете за грижи. Те също така предлагат подкрепа и придружават деца и младежи с увреждания. Студентите обичат да взимат участие в по-специфични и ангажиращи проекти, като такива за наркоманите. Тези програми обикновено изискват повече знания и умения от доброволците, както и силно изразено лидерство от тяхна страна. Доброволната работа е все по-призната като споделена ценност в обществото, дори ако съществуват някои проблеми в предоставянето и организирането ѝ. Съществуват някои важни стъпки в законодателството, които са в краен етап на приемане. Също така Теологическият факултет на университета в Любляна е получил мандат да бъде представител и фокусна точка на обучението за цялата държава.

(Алойзи Шефан, социален работник, КАРИТАС СЛОВЕНИЯ)

Предоставяне на гражданство

Една успешна практика, която ние разработихме и пилотно приложихме за първи път през 2008 г., беше концепцията за “Трансрегионален семинар за бедността и социалната изолация”, събирайки заедно мениджърите на регионалните и местните проекти и програми на Каритас, хора, изпитващи бедност и обект на социална изолация (подпомагани от програмите и проектите на Каритас) и представители на местните и регионалните власти, с които те си сътрудничат, от един и същ еврорегион, отвъд националните граници. Този формат на среща комбинира някои силни точки от годишната Европейска среща на хората, изпитващи бедност (позната също и като годишна среща “РЕР”) и годишната Европейска кръгла маса за бедността и социалната изолация. Вместо среща на високо (и затова понякога “абстрактно”) европейско ниво, тя се прави на много по-местно (и затова “по-конкретно”) ниво. Ние открихме, че има голяма практическа полза при организирането на такъв диалог отвъд националните граници в съседните региони, където хората, изпитващи бедността, живеят в сравнително съпоставими социални условия, които позволяват смислен обмен на информация. По подобен начин бе и голям успех да се доведат менаджерите на Каритас, които предоставят услугите, които задоволяват нуждите на бедните и изолираните, за да се срещнат с представители на местните и регионалните власти, които са отговорни за местните и регионални политики, отговорни за борбата с бедността и социалната изолация. Оформянето на тази среща и диалог в контекста на социалните стратегии на Европейския съюз има според нас полза за по-доброто разбиране на тези различни местни и регионални “акционери” за това как политиките на Европейския съюз оказват влияние на местната и регионална степен на бедността.

(Interregional Caritas Society E.E.I.G., състоящо се от Diocesan Caritas's of Metz (FR) и Trier (DE) както и Caritas във Франция и Германия, френско и германоговоряща Caritas Белгия и Caritas Люксембург)

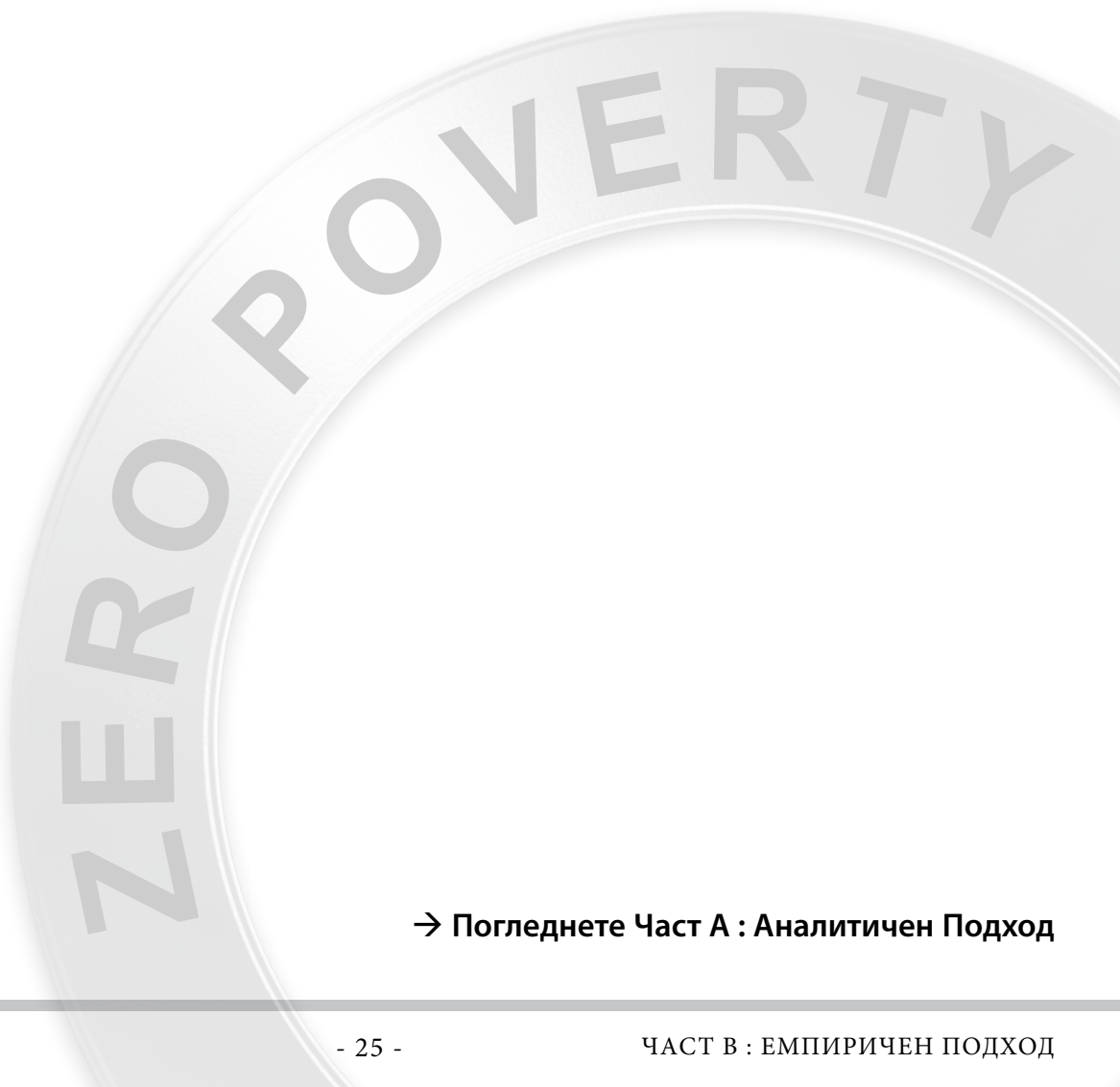
Обучавайте за мир и правосъдие

На 28 май тази година 21 600 ученика по света бягаха три пъти, за да събират дарения за деца и младежи в нужда в Австрия, както и по света. Участваха 140 училища. Тези ученици пробягаха повече от невероятните 130 000 км и събраха 372 500 евро. Учениците и учителите заедно решиха, кой проект на Каритас да подпомогнат. Младо момиче, което участваше в бягането каза : “Присъединих се към LaufWunder, защото мога да помогна на децата в нужда с най-прости средства. Не е голяма работа, просто трябва да бягаи, да бягаи по-нататък и по-нататък. Почти всеки може да помогне, дори и с малко”. М., 17.

(Отчет за социални дейности на КАРИТАС АВСТРИЯ)

∴ И така, нека действаме заедно ! Нека спрем бедността ! Да започнем сега. Да започнем от теб.

→ Погледнете Част А : Аналитичен Подход

Снимков материал

Част А

- Page 10: Xavier Schwebel/Secours Catholique-Каритас Франция
- Page 13: Aleksandra Pawloff/Каритас Австрия
- Page 14: Patbiker/Fotolia
- Page 19: Otto Hainzl
- Page 25: Aleksandra Pawloff/Каритас Австрия

Част В

- Page 03 (Ляво): Ruta Saulyte/Fotolia
- Page 03 (Дясно): Janina Dierks/Fotolia
- Page 04 (Дясно): Walter Luttenberger/Каритас Австрия
- Page 05 (Ляво): Flore-Ael Surun/Secours Catholique-Каритас Франция
- Page 06 (Ляво): Elodie Perriot/Secours Catholique-Каритас Франция
- Page 07 (Среда - ляво): Elodie Perriot/Secours Catholique-Каритас Франция
- Page 07 (Дясно): Anna Davtian
- Page 09 (Среда - ляво): Felix Mizioznikov/Fotolia
- Page 10 (Долу - ляво): Anna Davtian
- Page 11 (Ляво): Patrick Delapierre/Secours Catholique-Каритас Франция
- Page 11 (Дясно): Xavier Schwebel/Secours Catholique-Каритас Франция

Забележка

- Снимковият материал, използван в част Б е само за илюстрация и лицата от снимките не са свързани по никакъв начин с описаните истории.
- Page 12 (Ляво): Noel Powell/Fotolia
- Page 14 (Ляво): Lu-photo/Fotolia
- Page 14 (Долу - ляво): Reiner Riedler/Каритас Австрия
- Page 15 (Дясно): Bilderbox/Fotolia
- Page 16 (Ляво): Walter Luttenberger/Каритас Австрия
- Page 17 (Ляво): Walter Luttenberger/Каритас Австрия
- Page 19 (Ляво): Reiner Riedler
- Page 19 (Дясно): Reiner Riedler
- Page 20 (Ляво): Stas Perov/Fotolia
- Page 20 (Дясно): Florin Capilnean/Fotolia
- Page 22 (Ляво): Anna Davtian

Организации членки на Каритас Европа

Country Code*	Original organisation's name
ALB	Caritas Shqiptar
AND	Càritas Andorrana
ARM	Հայկական Կարիտաս
AUT	Caritas Österreich
BLR	Рэлігійная місія “ДКТ Карытас” Канферэнцыі Католіцкіх Біскупаў у Беларусі
BEL	Caritas Catholica Belgica
BIH	Caritas Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine
BGR	Каритас България
HRV	Hrvatski Caritas
CZE	Charita Česká republika
DNK	Caritas Danmark
GBR	CAFOD CSAN
EST	Caritas Eesti
FIN	Suomen Caritas
FRA	Secours Catholique
GEO	საქართველოს კარიტასი
DEU	Deutscher Caritasverband e.V
GRC	Κάριτας Ελλάς
HUN	Katolikus Karitás - Caritas Hungarica
ISL	Caritas Ísland
IRL	Trócaire
ITA	Caritas Italiana

Country Code*	Original organisation's name
LVA	Nodibinājums Caritas Latvija
LTU	Lietuvos Caritas
LUX	Confédération Caritas Luxembourg
MKD	Каритас Македонија
MLT	Caritas Malta
MDA	Caritas Moldova
MCO	Caritas Monaco
NLD	Cordaid
NOR	Caritas Norge
POL	Caritas Polska
PRT	Cáritas Portuguesa
ROU	Confederația Caritas România
RUS	Каритас России
GBR	SCIAF
SRB	Caritas Srbije i Crne Gore
SVK	Slovenská katolícka Charita
SVN	Slovenska Karitas
ESP	Caritas Española
SWE	Caritas Sverige
CHE	Caritas Schweiz - Caritas Suisse Caritas Svizzera - Caritas Svizra
TUR	Caritas Türkiye
UKR	Каритас України Каритас-Спес Україна

* United Nations Statistics Division - Standard Country and Area Codes Classification